

दहरं, स्त्री, (दह+वाङ्मनात् अरः।) खल्यम् ।
 यथा, श्रीभागवते । १०। ८७। १८।
 “उदरसुपासते य ऋषिवर्षसु कूर्पटशः ।
 परिसरपङ्क्तिं हृदयमारुण्यो दहरं ॥”
 “आरुण्यसु साक्षात् हृदयस्य दहरं खल्य-
 भेवोपासते ॥” इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥
 दहरः, पुं, (दहति दहद्रथनाशनेन सन्तापय-
 तीति । दह+अरः।) ऋषिका । खल्यम् ।
 आता । वाजकः । इति विश्वमेदिनी ॥
 दहः, पुं, (दहतीति । दह+स्फायितञ्चोति ।)
 उर्णा २। १३। इति रक् । अग्निः । इति
 सिद्धान्तकौमुद्यासुखादिप्रतिः ॥ दावानलः ।
 इत्युयादिकोषः ॥ नरकम् । वरुणः । इति
 संक्षिप्तसारे उखादिप्रतिः ॥ हृदयाकाशम् ।
 यथा, श्रीभागवते । ३। १२। ४४।
 “आन्वीक्षिकी त्रयी वार्त्ता दहनीतिस्तथैव च ।
 एवं व्याहृतयश्चासन प्रथमो ह्यस्य दहृतः ॥”
 “दहृतः हृदयाकाशात् ॥” इति तट्टीकायां श्रीधर-
 स्वामी ॥ * ॥ जठरम् । यथा, तत्रैव । ४। १। ३६।
 “पुलस्त्योऽजयत् पद्मप्रामगस्त्यश्च हविर्भुवि ।
 सोऽन्यजन्मनि दह्नामिर्विश्वाश्च महातपः ॥”
 “दह्नामिः जठरामिः ॥” इति श्रीधरस्वामी ॥
 दा, दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-परं-सकं-
 अनिट् ।) दा तु दाने दान दाने प्रसिद्धोऽयम् ।
 अस्त्येव यच्छादेशः । यच्छति । इति दुर्गादासः ॥
 दा, डु न लि दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ङां-
 उभं-सकं-अनिट् ।) डु, दनिमम् । न लि,
 ददाति दत्ते । इति दुर्गादासः ॥
 दा, ल लनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अदां-
 परं-सकं-अनिट् ।) ल, दाति । लनिश्चदः ।
 केचित्तु दाप लवने इति पठित्वा पिप्वादा-
 संज्ञाभावे यगादौ दायते इत्यादि मन्थन्ते ।
 स्वमते तु पिप्वाभावादासंज्ञायां दीयते इत्येव ।
 इति दुर्गादासः ॥
 दा, स्त्री, (दा+क्षिप् ।) शोधनम् । दानम् ।
 हृदः । उपतापः । रक्षा । इति मेदिनी ।
 दे, १ ॥
 दाकः, पुं, (दासति दक्षिणामिति । दा+“क्षदाघा-
 वार्षिकलिभ्यः कः ।” उर्णां ३। ४०। इति कः)
 यजमानः । इत्युयादिकोषः ॥ दाता । इति
 सिद्धान्तकौमुद्यासुखादिप्रतिः ॥
 दाक्षकं, स्त्री, (दक्ष+ङुन् ।) दक्षाणां सख्यः ।
 इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥ (दाक्षीणां विषयो-
 देशः । दाक्षि+“राज्यादिभ्यो ङुन् ।” ४।
 २। ५३। इति ङुन् । दाक्षेर्विषये । इति
 आकारणम् ॥)
 दाक्षायणी, स्त्री, (दक्षस्यापठं स्त्री । दक्ष+
 पिन् । गौरादित्वात् ङीष् ।) अश्विन्यादयो
 रेवत्यन्ताः सप्तविंशतिस्काराः । इत्यमरः । १।
 ३। २१ ॥ दुर्गा । इति मेदिनी । णे, ६६ ॥
 रोहिणीवक्षत्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥ (दक्ष-
 कथामात्रम् । यथा, मार्कण्डेये । ५०। २१।

“बुद्धिर्लज्जा वपुः श्रान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्वयो-
 दश्री ।
 पत्नार्थं प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः ॥”
 अदितिः । यथा, महाभारते । १। ७५। ६।
 “नयोदशानां पत्नीनां या तु दाक्षायणी वरा ।
 मारीचः कश्यपस्तस्यामादिबान् समजीजनत् ॥”
 कडः । विनता । यथा, तत्रैव । १। २२। ५।
 “जम्भतुः परया प्रीत्या परं पारं महोदधेः ।
 कडश्च विनता चैव दाक्षायणी विहायसा ॥”
 “दक्षश्च तेषामारभ्य प्रजाः सन्धिविद्विताः ।
 तत्र दाक्षायणीपुत्राः सर्वे देवाः सवासवाः ॥
 वसवोऽथैव च रुद्राश्च आदिवा मरुतस्तथा ।
 सापि दक्षाय सुश्रीयो गौरी दत्ताथ ब्रह्मणा ॥
 दुहित्वे पुरा याहि रुद्रेणोपा महात्मना ।
 सा च दाक्षायणी देवी पुनर्भूला नृपोत्तम ॥”
 इति वराहपुराणम् ॥
 दन्तीवृक्षः । इति रत्नमाला ॥ * ॥
 दाक्षायणीपतिः, पुं, (दाक्षायणीनां अश्विन्यादि-
 नक्षत्राणां पतिः ।) चन्द्रः । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥
 दाक्षायणीरमणः, पुं, (रमयतीति । रम+ल्युः ।
 दाक्षायणीनां रमणः ।) चन्द्रः । इति हला-
 युधः ॥
 दाक्षायः, पुं, (दक्षाय एव । स्वार्थे ञ् ।)
 शूद्रः । इत्यमरः । २। ५। २१ ॥
 दाक्षिक्या, स्त्री, (दाक्षीणां कथ्या । “संज्ञाय-
 कथ्योऽनरेषु ॥” २। ४। २०। इति उर्णा-
 नरत्वाभावात् न स्त्रीवता ।) वाङ्मिकेषु याम-
 संज्ञा । इति नृपसकलिङ्गसंयहटीकायां भरतः ॥
 दाक्षिणाब्जः, त्रि, (दक्षिणा दक्षिणस्यां दिशि
 भवः । दक्षिणा+“दक्षिणापञ्चातुपुरसख्यक् ।”
 ४। २। ६८। इति त्यक् ।) दक्षिणदेशोद्भवः ।
 इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥ (यथा, महाभारते ।
 ३। २३६। ३।
 “प्राच्याश्च दाक्षिणात्वाश्च प्रतीचोदीच-
 वायिनः ॥”)
 दारिकेजः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 दाक्षिण्यं, स्त्री, (दक्षिणस्य भावः । दक्षिण+
 श्यन् ।) अशुक्लता । इति हेमचन्द्रः । ६।
 १३ ॥ (सरलता । यथा, आर्यासप्तशत्याम् । ६०१।
 “सौभाग्यं दाक्षिण्यान्नेतुपदिष्टं हरेण तरुणी-
 नाम् ।
 वामार्द्धमेव देव्याः खवपुःशिल्पे निवेशयता ॥”
 परच्छन्दानुवर्त्तनम् । यथा, रघुः । १। ३१।
 “तस्य दाक्षिण्यरूपेण नाम्ना मगधवंशजा ।
 पत्नी सुदक्षिण्येयासीदध्वरस्त्रेव दक्षिणा ॥”
 भावविशेषः । तत्तु दक्षिणाचाररूपम् । यथा,
 “नालासु वामदाक्षिण्यभावाभ्यामपि पूजयेत् ।
 श्मशानभैरवीं देवीसुप्रतारां तथैव च ॥”
 अपि च ।
 “दक्षीणं देवान् पितृंश्चैव मशुष्यान् भूतसचयान् ।
 यो यजन् प्रश्नभिर्भृञ्चैवानि परिशीलयन् ॥

विधिवत् ज्ञानदानार्थां कुर्वन् यद्विधिपूजनम् ।
 क्रियते सरहस्यस्य तद्दाक्षिण्यमिहोच्यते ॥
 सर्वत्र पित्रदेवदौ यस्माद्भवति दक्षिणः ।
 देवी च दक्षिणा यस्मात्तस्माद्दाक्षिण्यमुच्यते ॥”
 इति कालिकापुराणे ७७ अध्यायः ॥
 दाक्षिणाह्ने, त्रि । इत्यमरः । ३। १। ५ ॥ (दक्षिणे
 भवम् । दक्षिण+श्यन् । दक्षिणभवे । दक्षिण-
 दिकसम्बन्धिनि च । यथा, आर्यासप्तशत्याम् ।
 २८२ ।
 “दाक्षिण्यात् अदिमानं दधत् सा भातुमेन-
 भवमस्याः ॥”)
 दाक्षीपुत्रः, पुं, (दाक्षाः पुत्रः ।) पाणिनिमुनिः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, नैषधे । १६। ६१।
 “दाक्षीपुत्रस्य तन्ने भ्रुवमयमभवत् कोऽप्यधीती
 कपोतः ॥”)
 दाक्षीयः, पुं, (दाक्षा अपठं पुमान् । दाक्षी+
 “स्त्रीभ्यो ङ्क् ।” ४। १। १२०। इति ङ्क् ।)
 पाणिनिमुनिः । इति हेमचन्द्रः । ३। ५। १५ ॥
 दाक्ष्यं, स्त्री, (दक्षस्य भावः कर्म वा । दक्ष+
 श्यन् ।) दक्षता । निपुणता । दक्षशब्दात् भावे
 ञ् । प्रत्ययः ॥ (यथा, महाभारते । २। ३८। २०।
 “दानं दाक्ष्यं श्रुतं शौर्व्यं द्वीः कीर्तिर्बुद्धिरुत्तमा ।
 सन्नतिः शौर्धुंतिस्तुष्टिः पुष्टिश्च नियतास्तुते ॥”)
 दाडकः, पुं, (दालयति सुखाभ्यन्तरस्यद्रव्यं विचूर्ण्य-
 करोतीति । दल+श्लिच्+खुल् । लस्य ङ् ।)
 दन्तः । इति शब्दार्थकल्पतरुः ॥
 दाडिमः, त्रि, (दलनमिति दालः । तेन निर्वृतः ।
 भावप्रत्ययान्तादिमपु । हलायोरैकत्वम् ।) एला ।
 इति मेदिनी मे, ४४ ॥ फलवृक्षविशेषः । (यथा,
 देवीभागवते । १। १२। ८।
 “दाडिमैर्नारिकेलैश्च माधवीमण्डपाटतम् ॥”)
 तत्पुष्पायः । करकः २ । इत्यमरः । २। ४। ६५ ॥
 पिच्छपुष्पः ३ दाडिमः ४ पञ्चरक्त ५ खाडिन्तः ६
 पिच्छीरः ७ फलशाडवः ८ शुक्लवल्गुः ९ इति
 त्रिकाण्डशेषः ॥ रक्तपुष्पः १० । इति रत्नमाला ॥
 दाडिमोदारः ११ कुडिमः १२ फलशाडवः १३
 खड्गवृक्षमध्योऽपि । रक्तबीजः १४ सुफलः १५
 दन्तबीजकः १६ मधुबीजः १७ कुचफलः १८
 रोचनः १९ मखिबीजः २० कल्कफलः २१
 वृत्तफलः २२ सुनीलः २३ नीलपत्रः २४ अस्त्र
 गुणाः । मधुरास्त्रम् । कवायलम् । कासवात-
 कफप्रथमपित्तविनाशिलम् । ग्राहित्वम् । दीप-
 नत्वम् । लघुत्वम् । उष्णत्वम् । शीतलत्वम् ।
 रक्षिदाहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ हृदयत्वम् ।
 अन्धत्वम् । श्वासाररक्षिदाहानाशिलम् । कण्ठ-
 शोधनत्वम् । कफपित्ताविरोधित्वम् ॥ * ॥
 “द्विविधं तत्तु विज्ञेयं मधुराश्चाम्बवे च ।
 मधुरं तत्तु त्रिदोषघ्नमम्बं वातकफापहम् ॥”
 इति राजवल्लभः ॥
 तापहारि मधुरं लघु पथ्यम् । इति राज-
 निर्घण्टः ॥
 “तत्फलं त्रिविधं खाडु खाडुम्बं केवलाम्बकम् ।